

DOBRÉ ZPRÁVY

občasník obecně prospěšné společnosti Hospic sv. Jana N. Neumanna

Drazí kolegové, milí čtenáři,

dopadají na nás hrůzy ruské agrese na Ukrajině, ohrožuje globální oteplování, politické a ekonomické turbulence, stále se blíží některé z voleb, nedostatek lékařů a sester, osobní starosti a bolesti... Svět kolem nás se mění a chvěje.

Do toho všeho máme být našim těžce nevy léčitelně nemocným a umírajícím pacientům pevným majákem a bezpečným přístavem na jejich závěrečné pouti životem. Každému z nich. Bez rozdílu. Lhostejno, zda v hospici lůžkovém, domácím či Domově Matky Vojtěchy. 24 hodin denně, 365 dní v roce. Kde brát sílu, motivaci, odvahu, nadšení? Vždyť naši pacienti nikoho jiného, než nás nemají.

Před mnoha lety, již v začátcích naší služby, se mne dotkla slova sv. Jana Pavla II., pronesená roku 1986 v indické Kalkatě. Stala se inspirací k tomu, na co myslíme každý den ráno v naší kapli. Těmito slovy:

„Všemohoucí a věčný Bože, Otče chudých, Utěšiteli nemocných, Naděje umírajících, tvá láska řídí každý okamžik našeho života.

Víme, že jsi vždycky nablízku zarmouceným a trpícím.

Bože laskavý a soucitný, přijmi modlitbu, kterou ti přednášíme ve jménu našich nemocných.

Probouzej a posiluj jejich víru a důvěru v tebe. Utěš je svou láskyplnou přítomností.

Laskavý Otče, požehnej našim pacientům, kteří zakrátko stanou před tvou tváří, a uveď je bezpečně do domu věčného života s tebou. Bože, zdroji veškeré síly, braň a ochraňuj nás, kteří se staráme o nemocné a pečujeme o umírající.

Dej nám ducha odvahy a laskavosti. Posiluj nás v úsilí přinášet útěchu a úlevu.

Ať jsme zářivým znamením tvé proměňující lásky.“

Co je víc pro naši službu?

Robert Huneš

vybíráme z obsahu:

ŽIVOT V NAŠEM AREÁLU

(od zimy k prvním jarním dnům)

NÁRODNÍ CENA SOCIÁLNÍCH SLUŽEB

JAK TO VIDÍ

(příběh zdravotní sestřičky a její první služby v hospici)

Zimní čas v hospici

Vánoční čas v hospici je velmi kouzelný. Na Štědrý den se vždy hospic rozezní vánočními koledami. To andělé a pastýři přináší radostnou zvěst o narození malého Ježíška, kterého nosí ukázat nemocným. Slavnostní družinu letos při putování hospicem doprovázely rozmanité hudební nástroje – flétny, dudy, pozoun, ukulele. Muzikanti a zpěváci vytvořili dojemnou vánoční atmosféru a tak byli nemocnými i jejich rodinami na pokojích vítáni s upřímným zájmem. Kuchaři připravili sváteční večeři a sestřičky pro pacienty prostřely slavnostní stůl. Pro každého nemocného rozsvítily zářivou prskavku. ➔

Na svátek sv. Štěpána pozvaly sestry boromejky nemocné na zpívání koled do krásně vyzdobené hospicové kaple. Na Silvestra jsme pak slavili děkovnou bohoslužbu, při níž jsme se mohli setkat také s blízkými našich nemocných. Ze srdce děkujeme všem, kteří se na vánočním programu v hospici podíleli. ➔

I hospic navštívili tři králové. Přinesli dary lidskosti – přítomnost, soucit a pohodu. Jejich návštěva zahřála srdce našich pacientů. ➔

V lednu pro naše pacienty vystoupil nadějný kytarista Viktor Jech. Jeho hudba zpříjemnila pacientům zimní odpoledne a dodala jim klid. Umění opět přineslo do hospice radost.

Jihočeský úspěch v Národní ceně sociálních služeb

Jihočeši zářili v rámci Národní ceny sociálních služeb – Pečovatel/ka roku 2023.

Starají se o seniory, děti, hendikepované, psychicky nemocné či umírající lidi. Pracují obětavě, empaticky a často i nad rámec svých povinností. To jsou pracovníci v sociálních službách.

Dne 30. 1. 2024 v sále Novoměstské radnice v Praze převzalo ocenění několik pracovníků v sociálních službách. Jihočeši v počtu nominovaných a oceněných zářili. Mezi oceněnými byla i naše sociální pracovnice z **Domácího hospice sv. Markéty** skvělá Jana Kurková. Její příběh zaujal veřejnost a přinesl ji první místo v této kategorii. Oceněna byla i v kategorii Sociální pracovník roku 2023. Janě velmi gratulujeme, jsme poctěni, že je součástí našeho týmu a že ji její poslání naplňuje. Tato práce pro ni není pouhou rutinou.

Práce v sociálních službách bývá často nedoceněná, často se na ni pohlíží skrze prsty. Tyto ceny a medializace se se snaží zvýšit prestiž a společenské uznání pečovatelských profesí. „Není to jen cena pro nás, ale také pro naše kolegyně a kolegy pracující v sociálních službách. Je to ocenění práce, služby jako takové... “ potvrzuje Jana Kurková.

V prachatickém areálu I.

HOSPIC SV. JANA N. NEUMANNA OTEVŘEL PORADNU PRO POZŮSTALÉ.

Úmrtí člověka představuje bolestnou změnu v životě blízkých. Nastupuje období zármutku, které prožívá každý jinak. Jinak truchlí ženy, jinak muži, jinak dospívající nebo děti. Někomu pomohou jeho nejbližší a přátelé. Někdy si ale člověk se sebou po ztrátě blízkého neví rady a tehdy je dobré vyhledat odbornou pomoc.

Poskytujeme ji v naší poradně bezplatně. Pomoc poskytujeme nejen těm, kteří měli svého blízkého u nás v hospicové péči. Nebojte se na nás obrátit.

Kdo je připraven vám pomoci:

Mgr. Nikola Viktorová

odborný sociální poradce, poradce pro pozůstalé

Bohuslava Kubačáková

psychoterapeut

Mgr. Soňa Langová

všeobecná sestra

Mgr. Tomáš Paradič

duchovní

V rámci projektu **Poradna pro pozůstalé** se konají různě zaměřená setkání.

Druhou prosincovou neděli jsme se připojili k celosvětové **vzpomínce na zesnulé děti**. Ve svátečním večerním programu zaznělo krásné kytarové blues, báseň a modlitba za děti. U sochy Jana N. Neumanna jsme v 19h rozsvítili svíce, které během dne rodiče za své děti v parku připravili. Následně se celý park rozzářil mnoha světly svíček. V bílém studeném sněhu jejich teplé plaménky vykouzly dojemně křehkou a velmi hřejivou atmosféru.

V prachatickém areálu II.

Další program se odehrál v lednu. Setkali jsme se s pozůstalými rodinami, které měli svého blízkého v hospicové péči. Setkání to bylo srdečné, smysluplné a obohacující. Byla to chvíle plná emocí, vzpomínek a sdílení. **Pozůstalým bylo nasloucháno v příjemné atmosféře u zimního punče a drobného občerstvení.** Děkujeme všem přítomným za vzájemnou podporu a důvěru.

V únoru proběhl další podvečer poradny pro pozůstalé. **Tentokrát jsme společný čas věnovali vzpomínce na životní partnery.**

Společně jsme shlédli film *Krajina stínů*, který zachycuje krásu i bolest vztahu mezi mužem a ženou, do jejichž života vstoupí nevyléčitelná nemoc.

Čas to byl opět krásný, přínosný. Společné sdílení může být léčivé, z těchto setkání mohou vznikat i nová přátelství. Všem účastníkům děkujeme.

DEN NEMOCNÝCH

Dne 11. února si každoročně připomínáme Světový den nemocných. Tento svátek vyhlásil roku 1992 papež Jan Pavel II., aby vyjádřil podporu trpícím i pečujícím.

Vědomí, že na nás někdo myslí v naší nemoci už samo o sobě přináší úlevu, díky níž se všechny těžkosti snáze překonají. Nemocné v hospici při této příležitosti navštívil pomocný biskup českobudějovický, Mons. Pavel Posád. Návštěva byla velmi přívětivá, povzbuzující a lidská. Radost pacientům udělal i dárek v podobě květiny či piva z rukou našich boromejek. Sdílená bolest je poloviční bolest a sdílená radost je dvojnásobná radost.

V prachatickém areálu III.

Masopustní veselí dorazilo také do našeho prachatického hospicového areálu. A udělalo velkou radost jak klientům, tak personálu. Akce se moc vydařila. Náš veselý masopustní průvod přinesl v úterý 13. února radost především klientům Domova Matky Vojtěchy. Vyvolal smích, někdy i dojetí. Průvod doprovázely lidové písně, právě ty často vzbudily milé reakce klientů, které jsou obrovskou odměnou pro ošetřující personál.

Mnoho z klientů si zatančilo a zbytek se občerstvil tradičním masopustním pohoštěním.

Tato forma aktivizace klientů s demencí se nám každoročně vyplácí. Tradiční oslava nabízí stimulaci senzoryckou prostřednictvím barevných kostýmů, hudby a tance. Vizuální podněty rozbíjejí monotónnost každodenní rutiny, především hudba často přinese hluboko uložené vzpomínky. Interakce s ostatními navíc přináší i aspekt socializace a pozitivně ovlivňuje klienty s demencí.

Průvod připravili zaměstnanci Domova Matky Vojtěchy a přinesli pozitivní atmosféru plnou radosti do celého areálu hospice. Patří jim za to obrovské poděkování.

Popelec v hospici

Na počátku Geneze (2,7) můžeme číst:

*„Bůh stvořil člověka, prach ze země, a vdechl mu dech života.
Tak se stal člověk živým tvorem.“*

Ano, byli jsme, dle tohoto obrazu, stvořeni z prachu země. Bizarní představa. Ale beru tento příměr. Je slovem Božím. Zřejmě je občas dobré, třeba na Popeleční středě, se v mysli opět tímto prachem stát. Pak můžeme zahlédnout kým bychom bez Boha byli. Prostým prachem. Jenomže Bůh je! A přestože my lidé jsme zemí, tedy oním prachem, to důležitější je něco jiného. Totiž Duch Boží a jeho láska v nás. Navzdory našim chybám, nedostatkům, slabostem, prachu a špíně nás k Němu přibližuje. Dává smysl každému životu. I tomu nejobyčejnějšímu, zapomenutému či bolestnému. V hospicích o takové pečujeme. A přestože je to práce tuze náročná, s Bohem v zádech krásná – k životu na Věčnosti. (RH)

Hledáme nové kolegy
zdravotní sestra | ekonom | lékař
více informací na webu www.hospicpt.cz
svá CV můžete zasílat na reditel@hospicpt.cz

V prachatickém areálu IV.

NENECHME JE PO ZTRÁTĚ SAMOTNÉ

Co si musí zpracovat duše dítěte, kterému zemřel blízký člověk? Jak můžeme podpořit dítě v zármutku a jak mu pomoci?

To vše jsem se dozvěděli na další akci Poradny pro pozůstalé, přednášce PhDr. Aleny Poláčkové dne 21. března. Přednáška byla plná příkladů z praxe a byla umožněna i diskuze a vzájemné sdílení prožitých příběhů. Paní doktorka byla velmi lidská a empatická. Jsme rádi, že se nám daří otevírat tato bolestná témata a přinášet naději a porozumění.

Vzdělávací institut zve: Den hospicové péče - odborná konference

Městské divadlo
Prachatice

podrobné informace:

☎ 739 294 479 ✉ vzdelavani@hospicpt.cz

KVĚTEN | 23 | 2024

Zprávy z terénu

VÝSTAVA
TO JSME MY:
DOMÁCÍ HOSPIC SV. JAKUBA, PRACHATICE

28. 2. – 31. 3. 2024

Obec Zbytiny
předsálí kulturního domu

KULTURNÍ DŮM
ZBYTINY

DH sv. Jakuba, Prachatice:

V březnu 2024 jsme zavítali s výstavou do prostor Kulturního domu ve Zbytinách, děkujeme 😊

DH sv. Jakuba, Prachatice:

Stěhování po ukončené I. etapě rekonstrukce našeho zázemí zdárně a plynule proběhlo na konci ledna.

S velkým vděkem, jsme 7 měsíců užívali prostory ÚZSVM v Hradební ulici. Velmi rychle jsme se opětovně zabydleli v našem „domečku“ a již nyní se těšíme na II. etapu rekonstrukce, která nás čeká na pod-

zim letošního roku. I náš patron, sv. Jakub už je na místě 😊

Zprávy z terénu

DH sv. Jakuba, Prachatice:

Na konci března nám odchází naše milá a obětavá kolegyně, sociální pracovnice terénní odlehčovací služby, Pavlínka Študlarová (na křesle v černém roláku). Někdy se stane, že velmi dobré, laskavé a hezky ušlapané cesty se prostě rozejdou jiným směrem. Pavlínko srdečně děkujeme za náš vzájemný ušlý kus společné cesty ❤️ A naší novou kolegyní je Anička Vachtová (krátkovlasá tmavovláška v bílé košili). Té přejeme, ať se jí s námi daří. ➡

DH sv. Jakuba, Prachatice: Naše plány na květen: doufáme, že si k nám najde cestičku nová zdravotní sestřička.

DH sv. Veroniky, České Budějovice: Díky podpoře Nadace EP Corporate Group jsme rozšířili kapacitu naší poradny pro pozůstalé. Své služby poskytujeme nejen našim „hospicovým“ pozůstalým, ale komukoliv, kdo o ně projeví zájem. V prostorách našeho hospice se začala scházet svépomocná skupina pozůstalých, kteří mohou sdílet své pocity a trápení v bezpečném prostředí, s lidmi, kteří mají podobnou zkušenost.

DH sv. Veroniky, České Budějovice: HVĚZDA KTERÁ PLNÍ PŘÁNÍ. Navštívila nás paní Kristýna Králová z MILAN KRÁL GROUP. Díky projektu "Hvězda, která plní přání", který probíhal na českobudějovickém náměstí po celý advent, a díky hlasování jejich zaměstnanců a zákazníků, se náš hospic umístil na 1.místě. Od firmy MILAN KRÁL GROUP jsme tak získali skoro 180.000 Kč, které využijeme na nákup lineárních dávkovačů, přenosného koncentrátoru kyslíku a antidekubitních matrací pro naše klienty. Děkujeme! ↓

Zprávy z terénu

DH sv. Veroniky, České Budějovice:

Mauglí má kolegyni! Náš tým se opět rozrostl, tentokrát o Bailey. Naše sociální pracovnice Ester si konečně splnila sen a pořídila si fenku australského ovčáka. Nemáme z ní radost jen my, ale i naši pacienti – hned v prvních dnech Bailey vyjela navštívit a potěšit pacienta, který toto plemeno dlouhá léta choval... →

Nadace
EP Corporate Group

V prachatickém areálu V.

Děti ze Základní školy Vodňanská Prachatice přinesly v předvelikonočním čase do areálu hospice radost a jarní náladu pacientům hospice. S nadšením nám předvedly svůj jarní repertoár, který rozjasnil tváře všech přítomných. Setkání dětí s pacienty je vždy velmi dojemné.

Zprávy z terénu

Marcela Mikešová Kacerovská
zdravotní sestra Domácího hospice
sv. Víta Český Krumlov

Můj první hospicový příběh

Bylo pondělí, a navíc první den, kdy jsem nastoupila do nového zaměstnání, do Domácího hospice sv. Víta Český Krumlov. Ráno bylo plné administrativních úkonů, které jsou při nástupu nového zaměstnance nutné. Vlastně jsem ani pořádně nevěděla, do čeho jdu. V průběhu dne jsem se dozvěděla, že nás odpoledne čeká příjem nové klientky, a tak budu mít možnost vše vidět a zažít úplně od začátku. Jako každý „první“ den, i ten můj, byl nabitý spoustou nových informací, které budu potřebovat znát a vědět pro výkon nového povolání. Byla jsem seznámena s informacemi o paní. Na příjem klientky pojedeme ve čtyřech. Sociální pracovnice, má vrchní sestra, paní doktorka a já. Přijeli jsme na místo pobytu a mezi vraty nás uvítal milý usměvavý pán, který nám sdělil, že jeho paní není úplně seznámena s konečnou diagnózou, a že stále doufá, že má ještě malou naději na život.

Po vstupu do maličké, útulné chatičky, kterou si dle slov pana Miroslava postupně přestavovali ze zahradního domku až do stavu, aby se tam dalo bydlet celoročně. Vidíme paní Marcelu ležet na malé pohovce zády ke dveřím, protože je světloplachá. Přivítaly jsme se, představily a usedly okolo ní, kde se dalo, protože prostoru bylo pro šest osob opravdu málo. Pan Miroslav ochotně vařil kafičko a já tiše sledovala, jak se začal vést rozhovor potřebný k příjmu klientky do hospicové péče. Vlastně celé mi to přišlo spíše jako přátelská návštěva, spojená s trochou měření fyziologických funkcí, vyšetřením lékařky a nezbytnou administrativou. Mimo informací, které jsou nutné pro příjem, jsme se dozvěděly, že paní Marcela mnoho let působila jako učitelka ve zdejší základní škole. Dokonce naši sociální pracovníci před lety učila v deváté třídě. Kromě toho bude mít zanedlouho paní učitelka kulaté životní jubileum, a to ve stejný den, jako vrchní sestra a můj partner. Odjížděla jsem s moc zvláštními pocity, kolik nás toho dohromady spojuje a musím uznat, že skutečnost, že máme stejné křestní jméno, to vše ještě umocnila.

Paní učitelka byla velice vstřícná, milá a sečtělá starší dáma, na každou kontrolu zdravotního stavu jsem jezdila moc ráda. Kromě řešení jejího zdravotního stavu jsme si měly vždy o čem povídat, často jsme se smály. Milovala svou chatičku se zahrádkou. Denně byla v telefonickém kontaktu s dcerou Štěpánkou, která žije s manželem a dvěma maličkými dcerkami v Austrálii. Nazývala ji krásně „Klokanka“. S panem Miroslavem měli krásný vztah, i po tolika letech společného žití se často drželi za ruku, pohladili se, nebo si v mé přítomnosti dali pusu. Tak strašně rychle a snadno se mi vryli do srdíčka, že to snad ani není možné. Bohužel, nemoc nebyla milosrdná ani k tak báječné ženě jako byla Marcelka. Velice rychle se začal její zdravotní stav zhoršovat a já ji navštěvovala čím dál častěji. Již jí nebylo vůbec do úsměvu, ba naopak. Kromě řešení zhoršení stavu jejích očí se přidaly i velké bolesti zad, teploty, nechutenství a nakonec i zvracení a průjem. Během pár dní se Marcelka už sama nebyla schopna ani posadit. Apelovala jsem na to, ať uvažují o polohovacím lůžku, které usnadní jak péči panu Miroslavovi, tak i komfort jeho ženě.

Nechali si den na rozmyšlenou. Následující den jsem se při telefonickém hovoru ptala na to, jak se rozhodli. S velkou radostí jsem přijala jejich rozhodnutí, že s poskytnutím polohovací postele souhlasí.

Zprávy z terénu

Nadšená, jsem začala spolu s kolegyněmi plánovat, kdy a jak se postel přivezeme a smontujeme. To nebyl úplně jednoduchý úkol, protože v tak maličkém prostoru, kde naše Marcelka přebývala, bylo nutné nejdříve odstěhovat nábytek a hlavně rozmontovat a odnést její oblíbený gaučík. Pan Miroslav si zajistil pomoc se stěhováním a demontáží. Přijel syn s rodinou. Všem nám bylo jasné, že Marcelka nevydrží dlouho sedět a že budeme muset všichni přidat pomocnou ruku, aby vše bylo co nejdříve hotové.

Marcelka se na postel moc těšila! Instrukce na pátek byly jasné. Před polednem vše vypukne. Já a mé dvě kolegyně jsme usedly do služebního vozu, v druhém vezl náš technik demontovanou polohovací postel s matrací a hrazdou. Vezli jsem i dávkovač na léky na tlumení bolestí, zvracení a neklidu. Akce „Kulový blesk“ začala. Prostor byl již vystěhovaný a připravený pro montáž nové-

ho lůžka. V tak malém prostoru, kde jsme se měli problém vměstnat se v šesti osobách, nás najednou bylo deset. Každý měl svou funkci a všichni jsme se ze všech sil snažili ji plnit co nejlépe a nejrychleji. Během několika minut postel byla pohromadě s povlečenou matrací a my přemýšleli jak paní, pokud možno bezbolestně a urychleně přesunout do lůžka. V průběhu akce několikrát Marcelka zopakovala „Adélko, foť to“ nebo „ať mi nepoškrabete podlahu!“ Protože paní učitelka měla vše pod kontrolou i v této chvíli. Ostatně jako vždy. Než jsme se nadáli, syn Tomáš držel maminku v náručí jako princeznu a položil ji do lůžka. Na nás, sestřičkách bylo ještě napíchnout podkožní kanylu a nastavit dávkování předepsaných léků. Pacientka byla unavená, vyčerpaná, měla velké bolesti a nebylo jí vůbec dobře. Bylo třeba ještě pár věcí dodělat, ale toho se ochotně ujala snacha. My odjížděli s pocitem perfektně odvedené práce. Po dobu naší nepřítomnosti se snažily snacha a vnučka Marcelce maximálně zpříjemnit už tak

hektické odpoledne. Umyly a vyfoukaly jí vlasy, ostříhaly nehty. Jak by řekla paní ... „paráda!“

S odstupem několika málo hodin ve mně hlodala myšlenka, jak se asi naše klientka má v nové posteli? Zvedla jsem telefon a vytočila číslo pana Miroslava. Na můj dotaz odpověděl, že asi dobře, ale že stále zvrací. Dále na otázku, zda má paní bolesti už ani neodpověděl. Zdálky jsem jen slyšela, jak na Marcelku mluví, ale nedostávalo se mu odpovědi... slyším jen „ona nedýchá“ a pláč. Okamžitě sedám do služebního vozu a po cestě vyzvedávám mou kolegyňku a spěcháme na onu chatičku. V průběhu cesty informujeme i naší sociální pracovníci, která také automaticky vyjíždí. Vcházíme do domku a slyšíme usedavý pláč jejího manžela. Paní leží v lůžku a nejeví známek života. Po chvíli se dostavil i syn se svou ženou, která nám následně pomáhala zemřelou omýt a obléknout. Bylo mi moc těžko. Těžko jsem se bránila slzám a hrdlo jsem měla sevřené. Ale snažila jsem se působit profesionálně a plnila všechny pracovní úkony. Po zajištění všech administrativních i ostatních kroků jsme odjížděly od truchlící rodiny. Musím dodat, že pro mě s nezapomenutelným pocitem a vzpomínkami. Paní Marcelu jsme měli v péči pouze devatenáct dní. Devatenáct dní, které jsou pro mě začátkem mé nové pracovní profese...

Nikdy na ni nezapomenu.

V Domově Matky Vojtěchy

V Domově Matky Vojtěchy slavíme, pečeme, vyrábíme, chodíme na procházky a za kulturními zážitky. Navštívil nás masopustní průvod, včelař se svou přednáškou a již se těšíme na jaro a posezení na terase.

Dojímá nás a těší...

Z korespondence lůžkového hospice:

Vážený pane řediteli a všichni zaměstnanci Hospice sv. Jana N. Neumanna! O maminku u vás bylo vždy vzorně postaráno, dokázali jste jí ulevit od bolestí, sestřičky si s ní povídaly, dokonce jí ostříhaly a učesaly. Když bylo hezky, byli jsme s maminkou ve Vašem krásném parku, na koncertě Babouků a dalších akcích.

V zimě jsme viděli na pokoji čerta a Mikuláše, za oknem sněhuláka nebo na Vánoce děti zpívat koledy. Dvakrát jsme mohli v salonku celá rodina oslavit s maminkou její narozeniny.

Nyní v době bolesti z jejího odchodu si ani na všechno nevzpomenu. Jezdili jsme k vám „jako domů“, protože jsme sestřičky i pány ošetřovatele už znali. Obdivujeme, jak se o své pacienty staráte, s jakou péčí, osobním nasazením a lidskostí. Vaše práce má hluboký smysl, pomáháte tím celým rodinám, které se o své nemocné blízké postarat nedokážou. Zbývá jen znovu všem moc poděkovat. Děkujeme, děkujeme.

Dojímá nás a těší...

Z došlé korespondence DH sv. Jakuba, Prachatic: Vážený pane řediteli, dovoluji mi, abych Vám touto cestou vyjádřila slova díky za to, jak moc nám pomohla služba Domácího hospicu sv. Jakuba.

Jelikož nám osud postavil do cesty velmi vážnou nemoc mého tatínka, obrátili jsme se na konci prosince na paní Štěpánku Válkovou a pana doktora Adamce. Ti dva dokázali nemožné - i přes naplněnou kapacitu a maximální vytíženost zdravotních sester nám podali pomocnou ruku, a my tak mohli splnit tatínkovo poslední přání. Díky této službě jsme mohli být s tatínkem až do poslední vteřiny.

Ač nám lékaři dali šanci, tatínkovo tělo již nedokázalo bojovat. Duše si přála boj vyhrát, schránka ale neměla dostatek sil. Všichni jsme si přáli zvítězit, ale osud nám vsutku nepřál. Den za dnem bylo patrnější, že tatínek odchází.

Tudíž mi dovoluji, abych za celou naši rodinu vyjádřila hlubokou úctu všem ošetřovatelkám, které k nám dojížděly- Blaničce, Verče, sestře Bohuslavě, Marušce a Máje. Vřele děkujeme za laskavost, empatii a veškeré zdravotnické úkony. Velké díky za jejich dostupnost a rady ve dne v noci.

Ač jsme se v tuto dobu ocitli na samotném dnu, děvčata nás z toho pomyslného dna tahala. Byla to pro nás velmi cenná zkušenost. Děvčata nám poskytovala tolik potřebnou podporu, ujištění a oporu. Mnohdy nám vykouzila úsměv na rtech, Děvčata nám hluboce naslouchala a rozmlouvala s námi o všem možném. Konkrétně mě toto velmi uklidnilo, posílilo a především připravilo na to, až... Kéž bych byla jejich práce dostatečně ohodnocená!

Nejvíce bych chtěla vyzdvihnout péči paní Marušky Vaněčkové, i když byla všechna děvčata úžasná!

Maruška byla totiž ta, která nám pomohla tatínka vyprovodit. V té, pro nás nejbolestnější chvíli, se Maruška postarala o veškerou agendu, aby nám bylo dopřáno truchlit. Dopomohla nám tatínka naposledy umýt, obléct a poradila, jak ho máme vypravit na jeho poslední cestu. Byla nám oporou až do momentu, kdy nám tatínka odvezli... Neskutečně si všeho vážíme. Díky Marušce jsem si jistá, že jsme pro tatínka udělali vše, co jsme mohli, a že zkrátka jiné cesty nebylo. Navždy budeme šířit dobré jméno Domácího hospice, pana doktora Adamce, paní Štěpánky a všech děvčat, protože to, co lidem v nejtěžších chvílích poskytují, by se měla stát standardem.

Všem lidem bych přála takto důstojný odchod v kruhu rodinném.

Veškerý výše uvedený personál se pro nás stal téměř přáteli, a pokud nám bude přáno, rádi bychom se všichni setkali na letní slavnosti u nás doma, která se bude konat na jejich počest.

Čest a poklonu vám všem, lidem dobrého srdce!

S úctou

za rodinu pana M.J.
dcera M.J.

Poznamenejte si do svých diářů a kalendářů:

7. dubna 2024: Pouť k Božímu milosrdenství, Prachatice

Každoroční pouť z hospicové kaple do kaple v Domově Matky Vojtěchy

27. dubna 2024: V. Národní pouť za hospice

Pátý ročník celonárodní pouti za hospice! Srdečně vás zveme! Účastí na pouti podpoříte hospice v ČR a současně si můžete prohlédnout baziliku Nanebevzetí Panny Marie na Strahově.

21. května 2024: Setkání starostů dobré vůle, Prachatice

Odpolední setkání s příznivci z řad starostů a zástupců podporujících měst.

23. května 2024: XIX. Den hospicové péče - konference

Tradiční konference na témata z problematiky hospicové péče. Konference proběhne v prostorách divadla Prachatice.

20. června 2024: Pohádkový park a divadelní představení Viktora Piroška

Celodenní akce pro děti a jejich rodiče. Tradiční setkávání generací v hospicovém areálu. Od 15:00 loutkové divadlo.

Děkujeme za podporu

Během března se mnoho z našich podporovatelů zapojilo do akce **Pomáhej pohybem s aplikací EPP od Nadace ČEZ**. Chceme touto cestou poděkovat za podporu, kterou nám jako naši příznivci poskytujete. V rekordním čase se vybral potřebný počet bodů k získání finančních prostředků na nákup tří nových lůžek pro naše pacienty. Děkujeme.

MINISTERSTVO
KULTURY

Máte pro Dobré zprávy námět? Pochvalu? Zamyšlení? Fotku? Příspěvky vítáme na níže uvedeném emailu.

Zdarma jako svůj interní občasník vydává:

Hospic sv. Jana N. Neumanna, o.p.s.

Neumannova 144, 383 01 Prachatice

tel. 388 311 726

www.hospicpt.cz

email redakce: pr@hospicpt.cz

Sbírkové účty:

180 434 606 / 0600 (o.p.s. / lůžkový hospic)
203 331 360 / 0600 (Domov Matky Vojtěchy)
221 410 046 / 0600 (DH sv. Veroniky)
215 004 906 / 0600 (DH sv. Markéty)
206 347 368 / 0600 (DH sv. Jakuba)
201 237 215 / 0600 (DH sv. Víta)